

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1719. usque ad annum 1720

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1782

VD18 13322648

§. 28. Regularium Superiorum vigilantia ac studium in procuranda
subjectione Pontificiis decretis præstanda.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67659](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67659)

Sæc. XVIII. communionis specie cum refractaria
 A C. 1719. revocavit, propterea a summo Pontifice præclaro elogio honoratus: obsequium quoque obedientiam & Zelum die prima Decembris Mindomensis & Septensis Episcopi atque Universitatis Ursanenſis in Hispania Pontificiis litteris commendabantur.

§. XXVIII.

*Regularium vigilantia ac studium
 procuranda subjectione Pontificiis
 decretis debita.*

*Dorsann.
 l. c. p. 450.*

Sub idem tempus supremus Moderator Congregationis doctrinæ Christianæ omnes suorum Religiosorum appellaciones damnabat, & nonnullis Superioribus officio motis, ceteros sodales Appellantes Canonica poenarum severitate ad obsequium revocare nitentur: cum autem hujus Congregationis Procurator Generalis sui Præpositi mandata recipere recusaret, eum Pontificis neglectis plurium deprecationibus, Roma exulare jussit, eisque Avenionensi Collegium auferre comminatus. Parisiensis etiam Provincialis FF. Prædicatorum jussu sui Magistri Generalis omnibus Religiosis inhibuit, ne in Ecclesiis scoporum Appellantium Diocesibus Verbum Dei prædicarent, sed unam

nes Massiliæ habitantes Episcopum ac- Sæc. XVIII.
 cederent, eidem declarantes, quod A. C. 1719.
 Constitutionem *pure & simpliciter* ac-
 ceptarent. Insuper FF. Eremitarum S. Au-
 gustini Generalis omnes Religiosos suos
 Appellantes promeritis pœnis coerceri
 mandavit, & Franciscani Tolonienses
 ad Sacrifiæ suæ valvas schedam affi-
 xere, qua declaratum, quod Constitu-
 tionem rejicientibus Sacræ vestes pro
 celebrando Sacro denegandæ essent.
 Jesuitæ quoque palam docebant, quod
 Papa sit infallibilis & quod etiam in casu,
 quo Pontifex in dementiam incideret,
 Sede vacante Concilii Generalis tum
 celebrandi decisiones non forent de fide,
 nisi postquam a futuro Papa fuissent
 approbatæ. Habebatur insuper Duaci
 die decima quinta Junii sollemnis pro
 more supplicatio, quam alias e socie-
 tate Professores cum suis Scholaribus,
 & centum Seminaristæ natione Angli
 comitari consueverant, cum autem hoc
 anno quidam Oratorii Presbyter, qui
 a Constitutione appellabat, Venerabile
 Sacramentum delaturus esset, Jesuitæ
 suæ Ecclesiæ januas omnino occlusas
 tenere decreverunt; quo audito Atre-
 batensis Episcopus, majoris tumultus
 metu impulsus, Parocho ad S. Jacobum
 injunxit, ut duntaxat circum Ecclesiæ
 muros supplicationem duceret, nec
 Cæme-

Sæc. XVIII. Cæmeterii limites egrederetur. *Idem*
 A. C. 1719. etiam contigerat Gratianopoli; *con-*
 enim in diebus Rogationum fideles Pa-
 rochiæ ad S. Ludovicum supplicanti-
 ordine ad Ecclesiam Jesuitarum qua-
 annis, ibidem Sacro solemniter inter-
 turi procederent, La Four Parochus
 qui a Constitutione palam appellatus
 cum suo Clero die decima sexta Ma-
 accedens, Ecclesiæ & Collegii janua-
 arte clausas reperit, & incassum pe-
 satis foribus, ad Sacellum de *Prop-*
ganda fide cum ceteris supplicantibus
 procedere, ibidemque rem Sacra-
 operari coactus est: Inde vero vehe-
 menter exacerbatus, questum ibat
 Parlamentum, quo tamen Jesuitis
 vente Episcopus Noaillium Cardinalis
 & Aurelianensem Ducem interpellatus
 cujus jussu P. Rector, ac tres alii
 niores Jesuitæ præsentibus Canonicis
 Clericis, Parochis, pluribusque No-
 libus & civibus juxta formulam
 scheda descriptam in Episcopali Palati-
 de scandalo dato veniam rogare con-
 pellebantur: cum autem Jesuita Con-
 cionator Episcopi mandatum, quo
 deles, ut Confessarios hoc mandatum
 exequi recusantes denuntiarent, ju-
 bantur, ex suggestu promulgare rem-
 ret, ceterique Jesuitæ, quominus des-
 cepti in diebus Rogationum supplican-
 tiones

Sæc. XVIII.
A. C. 1719.

tionem in sua Ecclesia recipere tene-
rentur, a Parlamento obtinuerunt, Epi-
scopus Gratianopolitanus cunctos Je-
suitas die sexta Octobris (unico ex-
cepto) interdicto subiecit, & Tricasti-
nus Præsul eis confessiones Monialium
excipere vetuit. Haud minus ardenti
studio Carmelitæ Discalceati Duacenses
sua erga Pontificiam Constitutionem
obedientiam exhibebant, ac præprimis
publice theses exponebant, in quibus
Pontificis infallibilitatem ceterasque
doctrinas, Appellantium erroribus op-
positas strenue propugnabant, cumque
ob epidemicam luem solemniter habere-
tur supplicatio, atque in ea Vicarius
ad S. Petrum, quem a Constitutione
appellasse notorium erat, Sanctissimam
Hostiam circumferret, Carmelitæ The-
resianis Monialibus persuadebant, ut
Ecclesiæ suæ fores clauderent. Existi-
matam hanc injuriam Atrebatensis
Episcopus ipsi Christo Domino factam
reputans, Moniales ad debitam satis-
factionem hortabatur, quibus tamen
omnem culpam a se amolentibus man-
datum promulgari iussit, in quo de-
clarabat, quod hisce Monialibus inju-
riam Christo Domino illatam reparare
recusantibus, ipsemet satisfacere de-
crevisset, ac ideo singulis diebus
Dominicis, festivis & feriis sextis in
omni-

Sæc. XVIII. omnibus Parochiis vespere: *Domine*
 A. C. 1719. *non secundum &c.* & Psalmus *Miserere*
 cantaretur. Proxima igitur die Dominica
 cum præfatus Vicarius intonaret Psalmum
Miserere &c. Cantores econtra incipiebant
Tantum Ergo &c. quo absoluto Vicarius
 rursus denuo Psalmum *Miserere* intona-
 bat; populus vero totus, omnesque
 cantores ex Ecclesia abierunt, excu-
 rantes, haud opus esse satisfactionem
 ubi nulla est offensa. Quoniam vespere
 plures Benedictini ex Congregatione
 S. Mauri non modo a Constitutione pro-
 vocarent, sed etiam effusis in Papanum
 ejusque Bullam dicerent libellum, in
 quo Richerii doctrinæ innovabantur
 publici juris facerent, eo perlecto Pape
 tantopere exarsit, ut universam
 hanc Congregationem in Galliis ab-
 olere, foundationis Bullas a Prædeces-
 soribus Papis concessas irritare, & in-
 feriores ab obedientia Superiorum ab-
 solvere communi Cardinalium suffra-
 gio decerneret: Ea res quamprimum
 P. Conrado præfatæ Congregationis
 Procuratori Generali innotuerat, Car-
 dinalem Albanum accessit, professus
 quod quamvis quidam Congregationis
 subditi sese Appellantibus aggregassent
 primarii tamen Superiores plenam Sa-
 edis Apostolicæ decretis obedientiam
 profiterentur: de cetero, quæ hucus-

que perperam ab aliis attentata fuif- Sæc. XVIII.
 sent, absdubio reparanda forent, dum- A. C. 1719.
 modo suos Superiores de concepto Pon-
 tificis proposito certiores reddendi spa-
 tium sibi concederetur: Ad hæc Ponti-
 fex reposuit, præprimis appellationes
 a suis interjectas nomine totius Con-
 gregationis a præfato P. Procuratore
 esse revocandas: cum autem hic suam
 revocationem solemnioris appellationis
 fomitem fore opponeret, & remedii a
 suo Præposito Generali mox adhibendi
 spem faceret, dummodo ad eundem
 scribendi copia concederetur, Pontifex
 hujus promisso acquievit, re autem in-
 fecta manente Procuratori, ut intra
 triduum Roma excederet, præcepit:
 Postquam vero Generalis omnes Mo-
 nachorum appellationes execrabatur,
 & quibusdam Prioribus officio motis
 renitentes severe plectebat, Procurator
 Romam reverti permissus est, incas-
 sum comminante Parlamento Parisiensi,
 quod a Generali pœnas exigere, ejus-
 que Monachos Appellantes potenter
 defendere decrevisset: Hanc tamen
 Generalis declarationem Procurator
 postea approbare renuit, caussatus, eam,
 si promulgasset, ab universa Congrega-
 tione rejectum, gravemque sibi mole-
 stiam irrogatum iri.

§. XXIX.